

faa Sagen ordnet, og jeg vil derfor gerne slutte disse mine Udtalelser med at henstille, at man i det mindste drager Omsorg for, inden denne Valgperiodes Udløb, at faa foretaget en Revision af Valgloven, saaledes at man sikrer Søfolk deres Ret og Adgang til at lægge deres Lod i Vægt-skaalen med Hensyn til Landets Styrelse, og at man ogsaa faar det Hul i Lovgivningen stoppet, som medfører, at Vælgere, blot fordi de flytte fra en Valgkreds til en anden, miste deres Valgret for kortere eller længere Tid, saa at man faar disse to Brøst afhjulpne endnu i indeværende Valgperiode.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Borghjerg): Jeg maa sige, at det undrer mig noget, at ikke andre have forlangt Ordet, og at bl. a. to Partigrupper her i Salen ikke have ønsket at sige deres Mening om dette Forslag. Det forekommer mig at være noget af en Falliterklæring, men det maa naturligvis blive deres Sag. Det forekommer mig ogsaa noget mærkværdigt, at Tingets Flertal, det ledende Parti, Reformpartiet, ikke har andet eller mere at sige end det, den højtærede Konseilspræsident siger. Jeg ved ganske vist, det er den højtærede Konseilspræsidents Ideal af dansk Politik, at naar han har sagt noget, — hvad skal jeg sige for ikke at bruge for stærkt et Udtryk — hvor lidet betydningsfuldt, hvor lidet sigende det end er, skal hele hans Parti staa omkring ham og sige: Alt hvad Fatter gør, er vel gjort.

Formanden: Disse Bemærkninger komme ikke Sagen ved.

Borghjerg: Maaske ikke, og maaske dog. Alligevel undrer det mig, at der ikke i Flertalspartiet er andre, der kunde have Lyst til overfor Vælgerne at sige deres Mening om denne vigtige Sag, som de Herrer ikke maa tro kommer ud af Verden ved, at de tie stille. Denne Sag vil gaa sin Sejrs gang ude i Befolkningen, indtil den ogsaa trænger sejrende igennem i dette Ting. Som sagt, det maa de ærede Partigrupper, ogsaa Højre og de moderate, der ikke have villet tage Ordet i Dag, afgøre med sig selv og Vælgerne, om de kunne forsvare Tavshed i denne Sag.

Jeg vil da kun til sidst her med Rigsdagstidenden i min Haand gøre den højtærede Konseilspræsident opmærksom paa, at han har Uret i sin Paastand om, hvad det ærede Medlem for Københavns 12te Valgkreds (Wiinblad) sagde i 1896. Det

ærede Medlem for Københavns 12te Valgkreds har bestemt protesteret. Nu har jeg haft Tid til at læse Rigsdagstidenden igennem, læse det ærede Medlems Tale, og den giver mig Ret. Det ærede Medlem for Københavns 12te Valgkreds har ikke udtalt noget om, at det da foreliggende Grundlovsforslag var et Fremskridt i og for sig og kun under Behandlingen kunde blive et Tilbageskridt. Det ærede Medlem for Københavns 12te Valgkreds har kaldt det et Forligstilbud, et Fredstilbud, til en Harmoni, der søgtes tilvejebragt mellem de kæmpende Partier, Venstre og Højre, og til Skabningen af denne Harmoni har det ærede Medlem for Københavns 12te Valgkreds ikke, ligesaa lidt som Socialdemokratiet, kunnet være med. Kampen stod den Gang for Parlamentarismen. Vi hævdede, at den skulde føres igennem til Sejr, vi hævdede, at man skulde ikke midt under Kampen for Parlamentarismen bryde ud og søge at opnaa et Grundlovsforlig med Højre. Det var Socialdemokratiets Stilling, og det var heldigvis ogsaa det Bergske Venstres Stilling, vi stode i den Henseende ganske enige. Den højtærede Konseilspræsident og det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) kunne vist nok erindre en Episode i det daværende Udvalg, da netop den Bergske Gruppe og Socialdemokraterne stode enige om at bringe dette Grundlovsforslag til at strande. Vi stode ganske enige, og vor Taktik, som ogsaa var den Bergske Gruppens Taktik, sejrede. Vi fik heldigvis intet Grundlovsforlig. Vi fik Kampen fortsat, indtil Parlamentarismen var trængt igennem. Jeg forstaa da ikke, at den højtærede Konseilspræsident kan bruge denne vor Stilling i Fortiden, som ogsaa var hans, som et Argument imod, at vi nu paa et helt andet Omraade, under en hel anden Situation fremsætte et Forslag til en Reform af visse Valgretsparagraffer i Grundloven. Jeg synes, den højtærede Konseilspræsident derved i den Grad har appelleret til Uforstandigheden i Befolkningen, at jeg ikke forstaa, han har kunnet gøre det.

Konseilspræsidenten (J. C. Christensen): Det ærede Medlem sagde forrige Gang, han havde Ordet, at det Grundlovsforslag, der var Tale om i Halvfemserne, var et Tilbageskridt. Jeg protesterede derimod og sagde, at det ærede Medlem og Socialdemokratiets Ordfører den Gang havde ment, at det var et Fremskridt. Jeg skal læse op, hvad Ordføreren sagde den Gang. For øvrigt skal jeg ikke svare